Кризата коренно променя света

● БЪЛГАРИЯ СЕ НУЖДАЕ ОТ НАЦИОНАЛНА ДОКТРИНА ЗА ДЕЙСТВИЯ В НОВИТЕ УСЛОВИЯ И БЗНС МОЖЕ ДА ДАДЕ СВОЯ ДОСТОЕН ПРИНОС

От Николай Василев,
член на ПП, отговорен за международните контакти

Вече е очевидно, че кризата, която разтърсва света не е просто разклащане на системата, след което нещата ще си дойдат на мястото. Ще има глобални политически и геополитически последствия, сравними с тези, последвали двете световни войни и края на Студената война? Ако по време на Студената война основните политически събития се вписваха в глобалното противопоставяне на Съединените щати и Съветския съюз, след драматичните събития от 1989-1991 г. САЩ останаха единствена суперсила, тласкаща света към

ЛИБЕРАЛНА ХОМОГЕНИЗАЦИЯ И ГЛОБАЛИЗАЦИЯ

В Европа обединението на континента изглеждаше като историческа неизбежност. Днес бъдещето не изглежда толкова сигурно.

Възходът на Китай като нова глобална сила е очевиден и неизбежен. Америка е наясно, че няма да може да му се противопостави сама. Затова като че ли изгражда около себе си орбита от съюзници. Без съмнение най-близкият пласт ще бъде Англосферата - Великобритания, Канада, Австралия. (Решението на президента Обама да стационира там морски пехотинци едва ли е случайно). В този пласт сигурно ще влиза и Израел.

Във втория пласт ще влиза (вероятно) доминираният от Германия Европейски съюз (като Великобритания служи като свързващо звено между пластовете), Япония, и някои южноамерикански съюзници.

Отвъд него се очертава един пласт от регионални сили, които ще действат като

СЪЮЗНИЦИ ИЛИ КАТО СЪПЕРНИЦИ НА САЩ

в зависимост от конкретните им интереси. Там са Русия, Турция, Бразилия, Индия, Индонезия, Южна Африка. За ужас на либералните глобалисти, които мечтаеха за „единен свят“ на тези сили като че ли ще им бъде позволено да изградят свои зони на влияние. Евразийският съюз, лансиран от Путин, политиката на неоотоманизъм, замислена от Ердоган и външният му министър Давутоглу са на път да постигнат определен успех.

Отвъд този пласт остават Китай - въздигащата се суперсила и огромната, разширяваща се зона на несигурност, обхващаща арабския свят, Субсахарска Африка и части от Азия и Латинска Америка. Там, разбира се, са и „държавите мошенници“ - Иран и Южна Корея. Към тях е на път да се присъедини притежаващият ядрени оръжия Пакистан.

Европейският съюз, в условията на разрастваща се криза, е по-нестабилен от когато и да било през неговата история. Наблюдателите вече са единодушни, че оцеляването на европейският проект зависи от готовността най-вече на Германия да го гарантира финансово. А това изисква огромно погасяване на чужди дългове! Геополитическите императиви изискват Германия да го направи, но е възможно, чрез все по-често споменаваната идея за „Европа на две скорости“ тя да предпочете да гарантира само една по-малка „Мителойропа“ - (Средна Европа - термин употребяван от германските геополитици в началото на 20-ти век). Ако Гърция фалира и отпадне от Еврозоната, ако България и Румъния не бъдат допуснати в Шенгенското пространство, в близко бъдеще

МОЖЕ ДА СЕ ОЧАКВАТ И ПО-ДРАМАТИЧНИ РАЗТЪРСВАНИЯ

В Испания тази седмица дойде на власт ново дясно правителство, което обещава запазването на единството на страната и оставането ѝ в еврозоната. Но задлъжнялостта е толкова голяма, че без издаването на еврооблигации (гарантирани от всички страни в Еврозоната) - нещо, на което Германия твърдо се противипоставя, спасение от фалита като че ли няма. Същевременно каталунският и баският национализъм засилват влиянието си. В Италия Северната лига беше единствената политическа сила, която не подкрепи експертното правителство на Марио Монти. Не само европейското бъдеще, но териториалната цялост на тези страни вече не са гарантирани на 100%. Мителойропа е

МНОГО ЛОШ СЦЕНАРИЙ ЗА БЪЛГАРИЯ И БАЛКАНИТЕ

Когато бяхме приети в ЕС, по думите на политолога Иван Кръстев, вярвахме, че съюзът е нещо като българските университети преди 1989 г. Много трудно е да влезеш, но веднаж приет, трябва да си много тъп, за да не завършиш. Днес отново, като че ли надвисва опасността Балканите и България да се окажат в „зоната на здрача“ между „истинската Европа“, Русия и нейния Евразийски съюз, Турция и нейната зона на влияние (обхващаща и част от Западните Балкани) и врящия котел от нестабилност, обхващаш Близкия изток.

България няма ясна доктрина какво да прави в тези променени обстоятелства. Задача на всички национално отговорни политически сили е да работят за изграждането на такава. БЗНС е длъжен да инициира подобен диалог и да участва в него. Със своя над стогодишен опит БЗНС може да даде своя достоен принос.

Честит юбилей!

Общинското и областното настоятелства на БЗНС в гр. Стара Загора честитят 50-тия рожден ден на

Ванко Георгиев Киров!

Пожелаваме му дълъг живот, добро здраве и успех във всички начинания - на него и на семейството му.

ОБЩИНСКО НАСТОЯТЕЛСТВО,
ОБЛАСТНО НАСТОЯТЕЛСТВО

Нужен е по-висок таван за евросубсидиите

● ПОЗИЦИЯТА НА НАШАТА СТРАНА ЗА НОВИЯ БЮДЖЕТ НА ЕК 2014-2020 Г.

От стр. 5

България смяна, че предложението на Европейската комисия за въвеждане на таван за директните плащания за земеделците е начин за по-справедливо разпределение на евросубсидиите, но предложеният праг от 150 хиляди евро е прекалено нисък и трябва да бъде завишен. Това заяви министърът на земеделието и храните Мирослав Найденов на заседание на парламентарната комисия по земеделие. Нашата страна е против намаляване на европомощите за селските стопани от сегашните 40 на сто от общия бюджета на ЕК на 33 на сто за периода до 2020 г. София също така няма да подкрепи намерението на ЕК 30 на сто от земеделския бюджет на ЕС да отиват за „позеленяване“ на селското стопанства

България и Румъния ще настояват пред Брюксел да достигнат националните тавани за фермерските субсидии още през 2014 г., вместо през 2016 г., каквито са намеренията в проекта на бюджета за земеделие в периода 2014-2020 г. Получаването на пълния размер на директните плащания през 2014 г. ще бъде сериозна подкрепа за земеделските стопани у нас и знак за тяхното равнопоставено положение на общия европейски пазар. Това е условието страната ни да се присъедини към консенсуса за законодателната рамка, свързана с Общата селскостопанска политика, и приемането ѝ през първите месеци на следващата година.

България ще настоява също да се запази доброволното, обвързано с производството, подпомагане в отделните сектори на земеделието. С 10 процента от финансовия пакет, равняващ се на 836 млн. евро, ще могат да бъдат подкрепени изоставащи сектори като животновъдството и зеленчукопроизводството.В позицията си пред Брюксел София подкрепя намерението два процента от финансовия пакет да отиват за младите фермери.

Из архива на Тодор Кавалджиев

Земеделската фамилия Ламбо Томовци - трето поколение земеделци

● СПОМЕНИ НА ЛАМБО ТОМОВ ЛАМБОВ ОТ БИВШЕТО С. ЧЕМЕРЕН, СЕГА ГАБЪР, ПРЕДИШНА БУРГАСКА ОКОЛИЯ, СЕГА СОЗОПОЛСКА ОБЩИНА

Не помня точно коя година, но по времето на моето престояване в президентството получих настоящия материал от сдружения земеделец Ламбо Томов Ламбов - потомък на голяма земеделска фамилия. Досега нямах възможност да отпечатам този материал, за което много съжалявам. Едва сега това ми се удаде. Дано авторът да го прочете или който го познава да му каже, че спомените му вече се печатат във в. „Земеделско знме“.

ТОДОР КАВАЛДЖИЕВ

Ламбо Томов Хараламбов е син на преселник от Егейска Македония, на север от Солун в планините. Роден е в странджанското село Чемерен от майка - местна жителка на 20 януари 1882 г. Баща му още като момче го праща с поръчения до своя приятел Александър Георгиев (Кондафалията, който е най-големият благодетел на Бургас - подарил е 300 декара земя в покрайнините на града за дворни места на бегълците от Тракия и Македония.) Една сутрин възрастният човек поканил гостенина си да идат да пият кафе в центъра на града и по пътя го изпитал в кое кафене предпочита да влязат, а момчето посочило по-евтино кафене. Възрастният човек му казал, че в евтиното кафене ще спестят пет гроша на кафе, но в по-скъпото ще научат от умни хора неща за по 50 гроша и затова отишли в по-скъпото. Там той се запознал с хора, които оказали влияние върху по-нататъшния му живот. Заловил се с хора на ВМРО и дал злато за закупуване на оръжие от Русия. Това станало в Созопол. Предал го на приятеля си Георги Кондолов - войвода от смъртите дружини ЛИЧНО, който се разчувствал и му подарил личния си револвер заедно с кобура и ремъчката (руски наган). Запознал се и с хора, които го въвели в земеделското движение и малко преди 1915 г. е вече член на тази организация.

Започва войната. Мобилизиран е и изпратен на сръбския фронт. По щастлива случайност, заради кулинарни умения, е зачислен към щаба на дружина. По време на затишие се провеждат борби и победата е на негов земляк от съседното село - Георги Янчев, чийто брат Алекси е приобщен от Л. Томов към земеделското движение, когато Томов обикаля съседни села, за да разяснява задачите на земеделското движение.

Дружинният командир награждава с агне Янчев. Войникът, поемайки нагладата, казва на офицера, че не му трябва агне, тъй като в село има цяло стадо, а да ги пусне да си ходят, защото седят излишно в окопите и гладуват за интереса на германците. Казал го уж тихо, но мръсник някой дочул и занесъл в щаба на полка. Дошла заповед редник Георги Янчев от странджанското село Българско Алагюн (Богданово) да бъде изпратен под конвой в щаба на полка. Недоволството на войниците от няколко годишното воювате назрявало. Дружинният бил с антимонархически настроения (против Фердидандовата политика) и решил да спаси войника. И понеже знаел, че са съселяни с Томов, споделил с него и го изпратил да го извика. През деня имало убит офицер. Облякъл Янчев неговите дрехи, дали му документите на офицера и заминал от близката гара за Бургас, а оттам - за Странджа. Там се укрил, като ползвал начесто кошарите на Л. Томов, където синът му - Тома го снабдявал с храна.

Л. Томов бил голям земеделски стопанин и имал няколко стада овце. При отстъплението от фронта се запознава с Ал. Стамболийски и Р. Даскалов.

След демобилизацията земеделците вземат властта и ентусиасти-активисти тръгват по селата да организират местни дружби. Един от тях е Л. Томов заедно със съпруга на братовата си дъщеря - Никола Димитров, който живее в Бургас и е с образование. Хората от съседните села търсят помощта му за лични и селски дела, за решаването на някои от тях той ги препраща при Димитров в Бургас. Заедно правят постъпки за реабилитиране на още укриващия се из Странджа Янчев, който след бягството е осъден на смърт за дезертьорство от фронта. Опитите им остават без последствие, защото цивилната власт не може да влияе на военните.

Алекси Янчев е председател на дружбата в с. Алагюн и той също действа. Някой му обещал,че ако брат му сам се предаде, ще го реабилитират и Г. Янчев отива сам, но в околийското веднага го задържат. След известно време той успява да избяга от затвора.

В 1922-1923 г. Димитров е кмет на гр. Бургас. След превратата се укрива известно време, но приятел успява да подкупи областния управител със злато и е легализиран. По време на превратата Л. Томов също се укрива и една нощ забелязва, че мръсник от селото го следи около двора му с пистолет в ръка. Този човек е полицай в отпуск. Томов решава да действа. Написва писмо от името на приятели на Томов, че са го проследили предишната нощ и са можели да го убият, но решили най-напред да го предупредят, че ако се случи нещо с Томов ще очистят цялото му семейство. Полицаят знаел, че Томов и синът му поддържат Янчев шест години, усъмнява се, че това са хора на Янчев и се отказва от пъкления си план. Връща се в Айтос, където е на участък. По време на септемврийските събития той по най-жесток начин инквизира задържани като слага в анусите им капсул детонатори и ги взривява...

Следва